

השְׂמִיחָה הַגְּדוֹלָה לְהַנְצִיל מֵאִסוּר

לְפָנַי כְּמֵאֵתַיִם שָׁנָה בְּשִׁכּוֹנַת הַיְהוּדִים
בְּעִיר פְּרֶשְׁבוּרַג נִשְׁכַּב עָנִי עַל הַמְדַרְכָּה
מִתַּחַת הַחֲלוֹן שֶׁל יוֹסֵף חַיִּים הָעָשִׂיר
וְצָעֵק: אֲנִי רָעֵב, אֲנִי רָעֵב.

הָעָשִׂיר כִּעֵס מְאֹד מִדּוּעַ הַקְּבָצָן הִזָּה צוֹעֵק
לִי מִתַּחַת לְחֲלוֹן בֵּיתִי.

אָבֵל הָעָנִי נִשְׂאֵר שָׁם בַּכּוֹנָה, כִּי יָדַע שֶׁגַּר
שָׁם עָשִׂיר גָּדוֹל, אֵךְ הָעָנִי לֹא יָדַע שִׁיּוֹסֵף

חַיִּים הוּא קְמָצָן גָּדוֹל.

לְאַחַר כַּמָּה שָׁעוֹת שֶׁהָעָנִי
צָעֵק לְלֹא הַפְּסָקָה, הָעָשִׂיר
הִבִּין שֶׁאִין לוֹ בְּרִירָה וְזָרַק
לְעֵבְרוֹ שִׁקִּית,

הָעֲנִי שָׁמַח מֵאֵד,

אֵד כַּאֲשֶׁר פָּתַח אֶת הַשֵּׁקִית הוּא הִתְאַכְזַב
מֵאֵד כַּשֶּׂרָאָה שֵׁישׁ בְּתוֹכָהּ רַק פְּרוּסֹת לֶחֶם

יִבֶּשֶׁה שְׁכַמְעֵט אִי אֶפְשָׁר לֶאֱכֹל

אוֹתָהּ.

לְאַחַר כַּמָּה חֲדָשִׁים הֶעֱשִׂיר הַפְּסִיד כְּסָפִים

רַבִּים בַּעֲסָקָיו, עַד שֶׁנִּהְפָּד לְעֲנִי מְרוּד

וְנֶאֱלָץ לְמַכּוֹר אֶת בֵּיתוֹ וּלְקַבֵּץ נְדָבוֹת מִבֵּית

לְבַיִת.

אֵד הָאֲנָשִׁים לֹא הִסְפִּימוּ לְתָרֵם לוֹ, פִּיּוֹן

שֶׁכֶּשֶׁהוּא הָיָה עֹשֶׂיר הוּא גַם כִּן לֹא הָיָה

תּוֹרֵם לְעֲנִיִּים.

יוֹסֵף חִיִּים הֵבִין שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל לְהַמְשִׁיד

לְחַיּוֹת כֶּף וְהוּא הֶחֱלִיט לְלַכֵּת לַחֲתָם סוּפֵר

שֶׁהָיָה רַב הָעֵיר, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ הַלְוָאָה כְּדִי

שְׂיוֹכֵל לַעֲשׂוֹת עֲסָקִים חֲדָשִׁים
וּכְשִׁיתַעֲשֶׂר, הוּא יַחְזִיר לוֹ אֶת

הַכֶּסֶף.

הַחֲתָם סוֹפֵר אָמַר לוֹ הִיִּיתִי מְאֹד רוֹצָה
לַעֲזוֹר לָךְ, אֲבָל לְצַעֲרִי אֵין לִי כֶסֶף לְהַלוֹת
לָךְ, יוֹסֵף חִיִּים הִמְשִׁיךְ לְבָבוֹת וּלְהַתְחַנֵּן,
וְהַחֲתָם סוֹפֵר חָשַׁב פִּיֶצֶד יוֹכֵל לַעֲזוֹר לוֹ,
וּלְפַתֵּעַ עָלָה רַעֲיוֹן בְּמוֹחוֹ, הוּא פָתַח אֶת

הָאָרוֹן וְהוֹצִיא כָּלֵי כֶסֶף יְקָרִים
וּמָסַר לוֹ כְּדֵי שִׁמְכֶרֶם וּבִכְסֵף

שִׁקְבָּל יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת עֲסָקִים.

יוֹסֵף חִיִּים שָׁמַח מְאֹד, הוּא מָכַר אֶת הַכָּלֵי
כֶּסֶף, וּבִכְסֵף שִׁקְבָּל הֵחֵל לַעֲשׂוֹת עֲסָקִים
וּמִיָּהָר מְאֹד חָזַר לְהִיּוֹת שׁוֹב עֹשֶׂיִר גָּדוֹל,

אֵד הַפֵּעַס הוּא כְּבַר הַתְּחִיל לְתָרִם כְּסָף
לְעֵנִיִּים.

לְאַחַר כִּמָּה יָמִים הוּא הֵלֵךְ אֶל הַחֲתָם
סוֹפֵר לְהַחְזִיר אֶת הַכְּסָף, וְגַם נָתַן לוֹ
קִפְסָה קִטְנָה.

הַחֲתָם סוֹפֵר שָׂאֵל אוֹתוֹ מַה זֶה הַקִּפְסָה
הַזֹּאת

יוֹסֵף חִיִּים עָנָה לוֹ: זֶה מִתְּנָה עַל כֶּף שְׂהָרֵב
סָמֵךְ עָלַי וְנָתַן לִי הַלְּוָאָה, כְּשִׁפְתַּח הַחֲתָם
סוֹפֵר אֶת הַקִּפְסָה, רָאָה בָּהּ יְהִלּוּם יָקָר
מְאֹד.

הַחֲתָם סוֹפֵר לָקַח אֶת הַיְהִלּוּם לְחִלּוֹן כְּדֵי
לְבַדּוֹק הֵיטֵב אֶת הַיְהִלּוּם,

הוא אֵמַר לְיוֹסֵף חַיִּים שְׂרוּאִים שָׁזָה

יְהִלּוּם יָקָר מְאֹד וּמִיַּחַד,

וְשִׁבַּח מְאֹד אֶת הַיְהוָה לֵס.

יוֹסֵף חַיִּים מְאֹד שְׂמֵחַ

שֶׁהַחַתָּם סוֹפֵר מְאֹד נֶהְנָה

מִהַיְהוָה לֵס.

הַתְּלִמִּידִים שֶׁל הַחַתָּם סוֹפֵר שְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ,

כְּבוֹד הָרַב, הֲאִם אֵין בָּזָה אֲסוּר רַבִּית?

עָנָה לָהֶם הָרַב בְּיֹדָאֵי שְׁזָה אֲסוּר רַבִּית,

וּבְדִיּוֹק לָכֵן אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֲנִי זוֹכָה

עֲכָשׁוּ בְּמִצְוָה כְּזֹאת חֲשׁוּבָה שְׂרוּצִים לָתֵת

לִי רַבִּית גְּדוֹלָה וְכַמוֹכֵן שְׂאֲנִי לֹא אֶקַּח זֹאת.

הוא הֶחֱזִיר לְיוֹסֵף חַיִּים אֶת

הַיְהוָה לֵס וּבִרְכוּ שְׂיִהְיֶה עֹשִׂיר

וְיֻכַּל כָּל חַיָּיו לְתֵרֵם מִכֶּסֶפוֹ לְעַנְיִים.